

kautada mis ma ollen teinud ja mind Jesusse
Kristusse parrast Jummalaga ärraleppitada." —
Õppetaja manis noort meest, et Jummal sesuggust
ohwri temma käest ei pärrri, waid allandikko kah-
hetsemist, üht rõhbutud südda ja tõsist pattust-
põormist, ja peälegi on teadmatta, kas temma
järsko piddi surrema, woi kas temma enne surma
piddi sama mitmel wiisil pinatud ja waewatud,
nenda kui Turgi rahwal se wiis on, risti rahwa-
le, kui peawad nende kae al surrema, enne nende
filmad wälja torkida, kõrwad mahha leikada ja
keelt suust wälja kiskuda ja siis wast ärratappa.
— Noor mees kül panni keif targaste tähhele
mis õppetaja rakis, siiski pallus temma tedda,
tedda pihtile wasto wõtta, temma patto-tunnis-
tust temma suust kuulda ja temmale Jummalala
armo anda! Saddy kallist hinge toito temma ig-
gatses weel enne sada, ja siis wast temma tahtis
rahwale arwalikkult omma nou, risti-üso pole
taggasi pöördä, teada anda. Müüd õppetaja ar-
was isseenneses, se nou on Jummalast nore
mehhele antud. Allandikko ja rõhbutud süddame-
ga, nutto ja õhkamisega tunnistas noor mees
ommad pattud, wõttis Issanda pühha õhtosõma-
aia pühhiseda, mis temma lotust Jummalala ja
Jesusse Kristusse armo peäle finnitäs, ja siis jät-
tis õppetaja noort meest jummalaga, tedda mae-

nitsedes: omma kelele wae-kausid tehha kui kohto-
wannematte ees piddi räkima, et piddi Issanda
käest tassandusse waimo palluma, et omma äffi-
lesse sannadega neid ei pahhandaks. Seält läks
noor mees seäna turro peäle kus Turgi kaupmeeste
kauba-poed keif ühhes kous on, kinkis omma
wõlgnikkudele nende wõlud ja toimetäs keif omma
iimlikud asjad. — Turgi kaupmehhed, kes sedda
noort meest wägga armastasid ja kellel wägga
halle meel olli, et temma omma hore ea sees wäg-
gise tahtis surma sisse miäna, pallusid tedda wäg-
ga ja käisid kangeste temma peäle, sedda nou
katki tehha, ehk ennast kõrwalisse paigal reddus
hoida! — Noor mees wastas selle peäle: „Min-
na ei tea egga moista ennesel suremat õnne so-
wida, kui selle üso parrast ärrasurra, mis ma
üllekohtusel wiisil ollen ärrasalgand!" Neid sanno
kuulsid monned Turgi rahwa soldadid, idid keppi-
dega temma pähhä, et werri möda filmi ja selja
mahha jooffis, ja wäddasid tedda wangi. — Lahke
filmidega temma astus wangi tuppä, nenda et
keif wangi, kes enne tedda seäl ollid, sedda wäg-
ga immeks pannid, ja keige õ temma teggi Jum-
malale palwed. — Teisel hommikul tullid monned
Turgi rahwas tedda waatma ja tedda sundima
omma ette woetud nou mahha jätta, muist kat-
susid sedda tootusse- muist ehwardamisega,